

Лимний е билъ побуденъ отъ другъ по горенъ отъ него на когото е билъ орудие; и че съзаклятието трѣбва да се търси между онѣзи, които сж имали интересъ за да се извърши това дѣло. А щомъ царьтъ хвана да отваря ушитѣ си и да слуша подобни подлизурки, тогазъ хората хванаха тѣй да кажимъ съ хиляди клевети да на трупатъ противъ Филота. За то хвана се Филотъ, и се осжди за смъртъ, а въ врѣмето когато го мжчеха присждствуваха и приятелиѣ на Александра, та той самъ слушаше отъ задъ прѣградата. Тогазъ казваха че бѣше казалъ когато слушаше Филота, който се отнесе до Ифестиона и му се молеше съ единъ тихъ и смиренъ гласъ тѣй: „Толкозъ ли си билъ мѣкъ и немжжественъ, о Филоте, който си извършилъ толкозъ велики дѣяния?“ И слѣдъ като умъртвиха Филота, прати извѣднѣжъ Александръ въ Мидия, та умъртви и Пармениона, мжжъ, който бѣше извършилъ много нѣща заедно съ Филиппа, и тѣй да кажимъ самъ, или най много отъ всичкитѣ стари приятели принуди Александра да прѣмине въ Азия, и който отъ третѣ му синове виде, ги умрѣли прѣди малко на бойното поле, а съ третийтъ заедно стана жъртва. Слѣдователно тѣзи нѣща като бѣха станали тѣй, та възстановиха Александра да бжде много страшенъ прѣлъ очитѣ на мнозина отъ приятелитѣ си, а най паче на Антипатра, който за това бѣше пратилъ скришно до Етолийцитѣ, та взаимно си